

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Lukáš 22:63-65 ⁶³Muži, kteří Ježíše hlídali, se mu posmívali a bili ho. ⁶⁴Zahalili mu tvář a ptali se ho: "Prorokuj, kdo tě udeřil?" ⁶⁵A mnoho jiného mluvili proti němu, urážejíce ho.

The highest evidence of nobility in a Christian is self-control. We should copy the example of Jesus, for when He was reviled, He reviled not again, but "committed himself to him that judgeth righteously." Our Redeemer met insult and mockery with uncomplaining silence. All the cruel taunts of the murderous throng who exulted in His humiliation and trial in the judgment hall could not bring from Him one look or word of resentment or impatience. He was the Majesty of heaven, and in His pure breast there dwelt no room for the spirit of retaliation, but only for pity and love. TMK 139.2

TMK – Abych Jej znal 139.2 Nejvyšším důkazem ušlechtilosti křesťana je sebeovládání. Měli bychom napodobovat Ježíšův příklad. **1. Petrův 2:23** „Když mu spílali, neodplácel spíláním, když trpěl, nehrozil, ale předával vše tomu, jenž soudí spravedlivě.“ Náš Vykupitel odpovídal na urážky a posměšky mlčením. Všechny kruté ústrky vražedného davu, který se vyžíval v Jeho ponížení a procesu v soudní síni, z Něj nemohly vyloudit jediný pohled nebo slovo zášti či netrpělivosti. Byl Majestátem nebes a v Jeho čistém srdci nebylo místo pro ducha odplaty, ale pouze pro lítost a lásku.

Christ's very nobility and godlike bearing goaded them to madness. His meekness, His innocence, His majestic patience, filled them with hatred born of Satan. Mercy and justice were trampled upon. Never was criminal treated in so inhuman a manner as was the Son of God. DA 710.1

DA – Touha věků 710.1 Kristova vznešenost a božské chování je doháněly k šílenství. Jeho tichost, nevinnost a majestátní trpělivost v nich probouzely satanskou nenávist. Milosrdenství a právo bylo pošlapáno. Žádný zločinec nikdy nezakusil tak nelidské zacházení, jakému byl vystaven Boží Syn. (srv. TV 452.4)

Lukáš 22:66-71 ⁶⁶A když nastal den, shromáždilo se staršovstvo lidu, velekněží a učitelé Zákona, odvedli ho před svou veleradu ⁶⁷a říkali: "Řekni nám, jsili ty Kristus." Řekl jim: "Řeknuli vám to, zajisté neuvěříte. ⁶⁸Zeptámli se, zajisté [mi] neodpovíte. ⁶⁹Od této chvíle však bude "Syn člověka sedět na pravici Moci Boží". ⁷⁰Všichni řekli: "Ty tedy jsi Syn Boží?" On jim řekl: "Vy říkáte, že Já jsem." ⁷¹Oni řekli: "Nač ještě potřebujeme svědectví? Vždyť jsme to sami slyšeli z jeho úst."

Then came the third scene of abuse and mockery, worse even than that received from the ignorant rabble. In the very presence of the priests and rulers, and with their sanction, this took place. Every feeling of sympathy or humanity had gone out of their hearts. If their arguments were weak, and failed to silence His voice, they had other weapons, such as in all ages have been used to silence heretics, — suffering, and violence, and death. DA 714.5

DA – Touha věků 714.5 Na Ježíše se snesla další, tentokrát již třetí, vlna urážek a posměchu. Byla ještě horší než ta, kterou Mu připravil nevědomý dav. Vše se odehrávalo v přítomnosti kněží a předních mužů a s jejich souhlasem. V jejich srdcích již nezůstala ani trocha soucitu či lidskosti. Když se jejich

tvrzení ukázala jako neopodstatněná a nedařilo se jim Krista umlčet, použili zbraně, jakými se umlčují kacíři již od nepaměti — mučení, násilí a smrt. (srv. TV 455.7)

When the condemnation of Jesus was pronounced by the judges, a satanic fury took possession of the people. The roar of voices was like that of wild beasts. The crowd made a rush toward Jesus, crying, He is guilty, put Him to death! Had it not been for the Roman soldiers, Jesus would not have lived to be nailed to the cross of Calvary. He would have been torn in pieces before His judges, had not Roman authority interfered, and by force of arms restrained the violence of the mob. DA 715.1

DA – Touha věků 715.1 Když soudci vynesli nad Ježíšem rozsudek, zmocnila se lidu ďábelská zuřivost. Křik davu připomínal řev divokých šelem. Vrhali se na Ježíše a volali: Je vinen! Zabijte Ho! Nebýt římských vojáků, Ježíš by se ukřižování na Golgotě ani nedožil. Kdyby římské úřady nezasáhly a za použití zbraní dav nezastavily, lidé by Ho před Jeho soudci roztrhali na kusy. (srv. TV 455.8 a TV 456.1)

Heathen men were angry at the brutal treatment of one against whom nothing had been proved. The Roman officers declared that the Jews in pronouncing condemnation upon Jesus were infringing upon the Roman power, and that it was even against the Jewish law to condemn a man to death upon his own testimony. This intervention brought a momentary lull in the proceedings; but the Jewish leaders were dead alike to pity and to shame. DA 715.2

DA – Touha věků 715.2 I pohané byli pohoršeni tím, jak nelidsky se zachází s člověkem, kterému nebyla prokázána žádná vina. Římané prohlásili, že odsouzením Ježíše Židé zasáhli do jejich pravomoci a že odsoudit člověka k trestu smrti na základě jeho vlastní výpovědi je v rozporu dokonce i s židovským zákonem. Jejich zákrok proces nakrátko pozastavil, ale židovští představitelé již v sobě neměli ani trochu lítosti či studu. (srv. TV 456.2)

Priests and rulers forgot the dignity of their office, and abused the Son of God with foul epithets. They taunted Him with His parentage. They declared that His presumption in proclaiming Himself the Messiah made Him deserving of the most ignominious death. The most dissolute men engaged in infamous abuse of the Saviour. An old garment was thrown over His head, and His persecutors struck Him in the face, saying, "Prophecy unto us, Thou Christ, Who is he that smote Thee?" When the garment was removed, one poor wretch spat in His face. DA 715.3

DA – Touha věků 715.3 Kněží a přední muži zapomněli na důstojnost svého úřadu a uráželi Božího Syna nejhoršími nadávkami. Vysmívali se Mu kvůli Jeho původu. Prohlásili, že kvůli opovážlivosti prohlásit se za Mesiáše si zaslouží nejpotupnější smrt. Na hanebném týrání Spasitele se podíleli ti nejzvrhlejší lidé. Přehodili Mu přes hlavu staré roucho, bili Jej do tváře a volali: **Matouš 26,68** „*Prorokuj nám, Mesiáši, kdo je ten, který tě udeřil?*“ Když z Něho roucho sejmuli, jeden z nebohých bídáků Mu plivl do tváře. (srv. TV 456.3)

The angels of God faithfully recorded every insulting look, word, and act against their beloved Commander. One day the base men who scorned and spat upon the calm, pale face of Christ will look upon it in its glory, shining brighter than the sun. DA 715.4

DA – Touha věků 715.4 Každý urážlivý pohled, slovo i jednání proti jejich milovanému Veliteli Boží andělé věrně zaznamenali. Všichni, kdo se Mu hanebně posmívali, kdo na tichého a pobledlého Krista plivali, budou jednoho dne hledět do Jeho tváře, z níž bude vyzařovat sláva jasnější než slunce. (srv. TV 456.3)

Lukáš 23:1-9 ¹Celé jejich shromáždění povstalo a odvedli jej k Pilátovi. ²Začali ho obviňovat: "Tohoto člověka jsme našli, jak rozvrací náš národ, brání dávat daně císaři a říká, že sám je Mesiáš král." ³Pilát se ho otázal: "Ty jsi král Židů?" On mu odpověděl: "Ty říkáš." ⁴Pilát řekl velekněžím a zástupům: "Na tomto člověku nenalézám žádnou vinu." ⁵Ale oni naléhali a říkali: "Svým učením bouří lid po celém Judsku, začal v Galileji a přišel až sem."

⁶Jakmile to Pilát uslyšel, otázal se, zda ten člověk je Galilejský. ⁷A když zjistil, že podléhá Herodově pravomoci, poslal ho k Herodovi, protože i on byl v těch dnech v Jeruzalémě. ⁸Když Herodes Ježíše uviděl, velmi se zaradoval; neboť si ho už dlouho přál vidět, protože o něm [mnoho] slyšel, a doufal, že od něho uvidí nějaké znamení. ⁹Kladl mu mnoho otázek, ale on mu na nic neodpověděl.

Herod's face grew dark with passion. Turning to the multitude, he angrily denounced Jesus as an impostor. Then to Christ he said, If You will give no evidence of Your claim, I will deliver You up to the soldiers and the people. They may succeed in making You speak. If You are an impostor, death at their hands is only what You merit; if You are the Son of God, save Yourself by working a miracle. DA 730.5

DA – Touha věků 730.5 Herodova tvář potemněla vztekem. Obrátil se k zástupu a hněvivě odsoudil Ježíše jako podvodníka. Pak Kristu řekl: Nedokážeš-li pravdivost svých tvrzení, vydám Tě vojákům a lidu. Ti Tě snad donutí promluvit. Jsi-li podvodník, smrt z jejich rukou je to, co si zasloužíš; jsi-li Syn Boží, zachraň se tím, že uděláš zázrak. (srv. TV 468.2)

No sooner were these words spoken than a rush was made for Christ. Like wild beasts, the crowd darted upon their prey. Jesus was dragged this way and that, Herod joining the mob in seeking to humiliate the Son of God. Had not the Roman soldiers interposed, and forced back the maddened throng, the Saviour would have been torn in pieces. DA 731.1

DA – Touha věků 731.1 Tato slova ještě ani nestihla doznít, když se dav jako divoká zvěř vrhl na svou kořist. Vláčeli Ježíše sem a tam. Herodes se k davu připojil a snažil se Božího Syna také ponížit. Kdyby nezasáhli římsí vojáci a nezatlačili rozběsněný dav zpět, Spasitel by byl roztrhán na kusy. (srv. TV 468.3)

"Herod with his men of war set Him at nought, and mocked Him, and arrayed Him in a gorgeous robe." The Roman soldiers joined in this abuse. All that these wicked, corrupt soldiers, helped on by Herod and the Jewish dignitaries, could instigate was heaped upon the Saviour. Yet His divine patience failed not. DA 731.2

DA – Touha věků 731.2 Lukáš 23,11 „Herodes jím se svými vojáky pohrdl, vysmál se mu a oblékl ho do nádherného roucha.“ Římsí vojáci se k tomuto hanobení přidali. Na Spasitele se sesypalo vše, co tito podlí a zkažení vojáci za pomoci Heroda a židovských hodnostářů dokázali podnítit. Přesto s nimi měl doslova a do písmene božskou trpělivost, která ani v této chvíli neselhala. (srv. TV 468.4)

... At the very time when Christ was encompassed by mockers, adulterers, and murderers, Herod felt that he was beholding a God upon His throne. DA 731.3

DA – Touha věků 731.3 ... Ve chvíli, kdy Krista obklopili posměvači, cizoložníci a vrazi, měl Herodes dojem, že hledí na Boha na trůnu. (srv. TV 468.5)

Hardened as he was, Herod dared not ratify the condemnation of Christ. He wished to relieve himself of the terrible responsibility, and he sent Jesus back to the Roman judgment hall. DA 731.4

DA – Touha věků 731.4 Přestože byl Herodes již zatvrzelý, neodvážil se Kristovo odsouzení potvrdit. Chtěl se zbavit tíhy této hrozné odpovědnosti, a proto poslal Ježíše zpět do římské soudní síně. (srv. TV 468.6)